

Dirk COECKELBERGH

CEO van de coöperatieve financiële start-up NewB

Drie dagen kostte het NewB in 2013 om 10.000 coöperanten te verzamelen. Een jaar later vervoegde bankier Dirk COECKELBERGH (59) het initiatief dat een duurzame, sobere en transparante bank wil worden. „Ik houd niet van cijfers, geld of de financiële sector. Misschien was ik voorbestemd voor NewB.”

‘Er zit vuur in onze coöperanten en ik laat me graag aansteken’

Jozefien VAN HUFFEL

Zie je de CEO van NewB, dan zie je zijn agenda, groot en dik als een bescheiden encyclopediedeel. „Mijn hele leven zit hierin”, lacht Dirk COECKELBERGH. Dat hij ook vragen van zijn kinderen meteen noteert, wekt soms verbazing. Onthoudt hij die dan niet? „Waarom zou ik dat doen, als ik mijn agenda heb? Mijn geest is altijd helemaal leeg, op wat ik op dat moment moet doen na. Als ik al zorgen heb, zitten ze niet in mijn hoofd, maar in dit boek.”

– *Bankier, was dat uw droomjob als kind?*
In geen geval. Ik studeerde rechten en politieke en sociale wetenschappen tegelijk. Enkel mijn thesis schreef ik niet. Die was er teveel aan, want ik werkte en was vader. Er was bitter weinig werk toen, begin jaren 1980. Ik vond niets anders dan een job bij een bank. Ik werkte echter altijd bij de bravere instellingen, van Bacob over DVV verzekeringen tot ratingsinstelling Ethibel, nooit bij een beursgenoteerde bank. Vanaf 1990 lanceerde ik meermaals ethische beleggingen en verzekeringen. Ik vond de bankenwereld sec, te rekenmatig en weinig menselijk en dat wilde ik veranderen. Ik geloofde dat dat van binnenuit moest gebeuren.

– *Waarom werkt u nu dan toch voor NewB?*
Na twintig jaar geloofde ik er minder in. Na de bankencrisis bleek geld om het geld belangrijker dan ooit en kwam ethiek nog meer in de verdrukking. Ik kon me net zo goed aansluiten bij een beginner. Er waren geen andere kandidaten voor de job. Wie verruult immers een relatief goed betaalde baan en een vrij zekere toekomst voor onzekerheid? We hebben nu 15 miljoen euro kapitaal, met de 10 miljoen euro inbreng van de Franse verzekeraar Monceau recentelijk, maar ik weet niet of er nu meer kandidaten zouden zijn. Als we bijna een bank zijn, dan zullen er tien staan. Als NewB morgen echter het ethische aspect uit haar visie schrapt, dan ben ik weg. Zomaar een bank oprichten, zegt me niets.

– *De weg om een bank te worden is lang. Hebben de coöperanten geduld? En u?*
De meerderheid begrijpt dat het langzaam gaat. Je richt geen bank op zoals je een nieuwe auto koopt, wel zoals je er een

„Ook een doener zoals ik heeft een visie nodig. Anders maak je enkel jezelf moe.” © Frank Bahn Müller

van nul af ontwerpt en bouwt. De laatste ethische bank die werd gelanceerd, het Franse La Nef, deed er tien jaar over en heeft geen 20 miljoen euro. Wij willen 60 miljoen euro bij elkaar brengen, want we hebben meer coöperanten, bijna 50.000 intussen, en we willen nog voorzichtiger starten. Als we vergelijken, hebben we echter tijd.

„We veranderen niet de hele sector, wel de wereld van een coöperant”

Van nature ben ik overigens ongeduldig. Kom ik een supermarkt binnen, dan tel ik hoeveel zaken ik nodig heb, beslis ik hoeveel tijd ik daaraan wil besteden en snel ik vervolgens iedereen voorbij. Ik verlies niet graag tijd. Ik heb echter wel het geduld om grote projecten tot een goed einde te brengen. Ik schreef minstens dertig boeken, waaronder een waar ik tien jaar aan werkte, *Ethisch en duurzaam beleggen in*

België, een historisch overzicht van 1.400 bladzijden.

– *Valt u als echte doener ook wel eens stil?*
Ik mijmer nooit op een terras met een glas wijn, maar ik breng veel tijd door in de auto en dan mijmer ik voortdurend. Heb ik een goed idee, voor mezelf of voor iemand anders, dan stop ik en sms ik het naar mezelf. Ik vergeet zelden iets, ook dankzij het systeem in mijn agenda. Ik volgde ooit een driedaagse cursus over prioriteitenmanagement en daar ben ik nog altijd dankbaar voor. De lesgeefster noemde me haar beste student. Dankzij haar werk ik dertig procent efficiënter.

– *Leidt u liever een beweging dan een bank?*
Iemand zei onlangs dat ik geïsoleerd werk, in mijn functie. Dat is onzin, want ik kom voortdurend coöperanten tegen. Ik ontmoet ze op familiefeesten en tijdens de cursus cultuurmanagement die ik onlangs volgde, maar uiteraard ga ik ook vaak spreken over NewB. Dat doe ik doodgraag. Er zit vuur in onze coöperanten en ik laat me graag door hen aansteken. Soms

begin ik moe aan een avond, maar heb ik achteraf teveel energie om te slapen. Het doet me denken aan het Bacob van dertig, veertig jaar terug, maar dan nog vuriger.

NewB's ambitie is niet de hele sector te veranderen, wel de wereld van de coöperant. Met de NewB-kaart hebben heel wat coöperanten sinds dit voorjaar een duurzame betaalkaart in hun portefeuille zitten. Wel, dat is een stuk van hun leven dat anders is. Grote principes brengen je enkel ergens als je ook realistisch bent. Aanvankelijk wilde NewB zo snel mogelijk een bank worden, maar raakte het niet vooruit. Intussen besliste het om eerst concrete producten te ontwikkelen. Nu is de kaart er, andere producten volgen en zo trekken we investeerders aan. Je mag dromen, maar je moet ook stappen doen naar je droom. Anders had ik geen enkel boek geschreven. Tegelijk hebben ook doeners zoals ik een visie nodig. Anders maak je enkel jezelf moe, zonder dat het iets oplevert.